

Sygn. akt I CSK 1391/22

## POSTANOWIENIE

Dnia 21 kwietnia 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Władysław Pawlak

w sprawie z wniosku M. W.  
z udziałem Gminy K.  
o wpis do księgi wieczystej,  
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej  
w dniu 21 kwietnia 2022 r.,  
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawczyni  
od postanowienia Sądu Okręgowego w K.  
z dnia 19 marca 2021 r., sygn. akt II Ca (...),

**odrzuca skargę kasacyjną.**

### UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy w K. oddalił apelację wnioskodawczyni M. W. od postanowienia Sądu Rejonowego w K. z dnia 30 października 2020 r. oddalającego jej wniosek o wpis ostrzeżenia o toczącym się postępowaniu administracyjnym przed Starostą K. dotyczącym zwrotu wywłaszczonej nieruchomości.

Skarga kasacyjna jest niedopuszczalna.

Zgodnie z art. 519<sup>1</sup> § 1 k.p.c. od wydanego przez sąd drugiej instancji postanowienia co do istoty sprawy, m.in. w sprawach z zakresu prawa rzeczowego przysługuje skarga kasacyjna, chyba że przepis szczególny stanowi inaczej.

W orzecznictwie zostało już wyjaśnione, że wpisy w księdze wieczystej w postaci ostrzeżeń pełnią jedynie funkcję zabezpieczającą i nie podlegają zaskarżeniu skargą kasacyjną. Ostrzeżenia w istocie mają charakter zabezpieczenia przed działaniem rękoi wiary publicznej ksiąg wieczystych i nie wywołują zmian ujawnionych w księdze wieczystej praw podmiotowych (zob. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 20 grudnia 2012 r., IV CSK 207/12, nie publ., z dnia 24 kwietnia 2015 r., V CSK 579/14, nie publ., z dnia 29 stycznia 2021 r., I CSK 483/20, nie publ.). Postanowienie kończące postępowanie w sprawie, w rozumieniu art. 519<sup>1</sup> § 1 k.p.c., to takie postępowanie, które definitywnie kończy postępowanie w zakresie praw podmiotowych. Takim orzeczeniem, z zakresu zabezpieczeń, jest wpis roszczenia o przeniesieniu własności lub użytkowania wieczystego nieruchomości, które ma charakter materialno-prawny. Natomiast takiego charakteru nie ma wpis ostrzeżenia dokonywany na podstawie art. 10 ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o księgach wieczystych i hipotece, czy art. 626<sup>13</sup> § 1 k.p.c. (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7 listopada 2013 r., V CZ 59/13).

Z tych względów należało orzec na podstawie art. 398<sup>6</sup> § 3 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.